

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 37/05

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 9. februára 2005 predbežne prerokoval sťažnosť J. S., bytom B., zastúpeného advokátom JUDr. J. S., Ž. H., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a základného práva na prerokovanie jeho veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Prievidza v konaní vedenom pod sp. zn. E 70/02 a takto

rozhodol:

Sťažnosť J. S. **o d m i e t a** ako zjavne neopodstatnenú.

Odôvodnenie:

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 24. mája 2004 doručená sťažnosť J. S., bytom B. (ďalej len „sťažovateľ“), v ktorej tvrdí, že postupom Okresného súdu Prievidza (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. E 70/02 došlo k porušeniu jeho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a základného práva na prerokovanie jeho

veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“).

V sťažnosti sťažovateľ uviedol:

«Listom zo dňa 18. 01. 2002, ktorý som osobne doručil do podateľne Okresného súdu v Prievidzi dňa 18. 01. 2002, som proti povinnému: BYDOS Nováky, s. r. o., Nováky, podal návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia prikázaním pohľadávky z účtu povinného na základe rozsudku Okresného súdu v Prievidzi číslo 4 C 95/99-30 zo dňa 14. 12. 1999, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 05. 02. 2000 a vykonateľnosť dňa 09. 02. 2000. (...)

Okresný súd v Prievidzi vyhovel môjho návrhu a uznesením číslo E 70/02-17 zo dňa 14. 02. 2002 výkon rozhodnutia nariadil. (...)

Povinný sa nestotožnil s vydaným uznesením a listom zo dňa 20. 02. 2002 podal proti nemu riadny opravný prostriedok, odvolanie. (...)

O tomto odvolaní rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením číslo 4 Co 410/02-37 zo dňa 31. 10. 2002 a to tak, že napadnuté uznesenie Okresného súdu v Prievidzi číslo E 70/02-17 zo dňa 14. 02. 2002 zrušil a vrátil vec na ďalšie konanie. Toto uznesenie bolo doručené Okresnému súdu v Prievidzi dňa 14. 01. 2003. Od doby 14. 01. 2003 do dnešného dňa, teda do 12. 05. 2004 za viac ako 16 mesiacov sa nič nestalo, môj prípad jednoducho spočíva na Okresnom súde v Prievidzi a to napriek môjmu listu zo dňa 23. 06. 2003, ktorý som doručil do podateľne Okresného súdu v Prievidzi dňa 27. 06. 2003. (...)

Vychádzajúc z uvedených skutočností je jednoznačne zrejmé, že:

A. Okresný súd v Prievidzi v súdnom konaní vedenom pod číslom E 70/02 porušil:

a) ust. § 100 ods. 1 OSP podľa ktorého „len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá“, v tom, že o mojom návrhu do dnes súd nekonal a ani nerozhodol.

b) Článok 46 ods. 1 a 4 ústavy podľa ktorých „každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde, pričom podmienky a podrobnosti o súdnej a inej právnej ochrane ustanoví zákon“ v tom, že v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde v Prievidzi pod číslom E 70/02 sa nepostupovalo v súlade s OS, ako som vyššie uviedol.

c) Článok 48 ods. 2 ústavy podľa ktorého „každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom“ v tom, že v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde v Prievidzi pod číslom E 70/0214 Cb pretrvávajú prieťahy.

B. teda Slovenská republika vo vzťahu ku mne porušila:

Článok 6 ods. 1 dohovoru podľa ktorého „každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch“. (...)

Moje nároky na náhradu škody z titulu pracovného úrazu, ktorý som utrpel ako vodič nákladného motorového vozidla dňa 05. 09. 1990 som si musel ťažko uplatňovať u svojho zamestnávateľa ako aj u jeho právnych nástupcov (po privatizácii) v súdnych konaniach vedených na Okresnom súde v Prievidzi (...) a následnými nútenými výkonmi rozhodnutia ako je to aj v tomto prípade. (...)

Vychádzajúc z uvedených skutočností navrhujem, aby ústavný súd v zmysle ust. § 20 ods. 3, § 52 ods. 1, § 56 zákona č. 38/1993 Z. z. v platnom a účinnom znení rozhodol o tejto mojej sťažnosti nálezom, ktorým určí:

1. základné ľudské právo sťažovateľa: J. S., trvale bytom B., na súdnu ochranu zakotvené v Článku 46 ods. 1 a 4 ústavy a v Článku 6 ods. 1 dohovoru bolo porušené v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde v Prievidzi pod číslom E 70/02;

2. základné ľudské právo sťažovateľa: J. S., trvale bytom B., na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zakotvené v Článku 48 ods. 2 ústavy a v Článku 6 ods. 1 dohovoru bolo porušené v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde v Prievidzi pod číslom E 70/02;

3. Okresnému súdu v Prievidzi sa prikazuje, aby vo veci vedenej pod spisovou značkou E 70/02 konal bez zbytočných prieťahov;

4. sťažovateľovi: J. S., trvale bytom B., priznáva sa primerané finančné zadosťučinenie ako náhradu nemajetkovej ujmy, ktorú sumu je povinný zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia Okresný súd v Prievidzi.»

V doplnení sťažnosti sťažovateľ uviedol:

«a) Sťažovateľ sa domáha primeraného finančného zadosťučinenia v celkovom rozsahu 210 000,00 Sk (slovom Dvestodesaťtisíc slovenských korún), čo predstavuje sumu 10 000,00 Sk za každý mesiac od podania svojho návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia až do dnešného dňa, čo predstavuje 21 kalendárnych mesiacov.

b) Sťažovateľ sa domáha vyplatenia tohto finančného zadosťučinenia z dôvodu, že od doručenia svojho návrhu na Okresný súd v Prievidzi, teda odo dňa 18. 01. 2002 až do dnešného dňa, teda do dňa 20. 10. 2004 okresný súd riadne nekonal, nevykonal dôkazy a nevydal rozhodnutie vo veci. (...)

vyjadrenie sťažovateľa k stanovisku Okresného súdu v Prievidzi zo dňa 23. 06. 2004, spisová značka Spr. 744/2004:

a) K prehľadu činnosti a úkonov okresného súdu sťažovateľ nemá zásadné pripomienky.

b) Sťažovateľ sa nestotožňuje s tvrdením súdu obsiahnutým v ods. 1. najmä v tom, že on nepredložil dôkaz o právnom nástupníctve povinnej osoby. V článku III., IV. a V. návrhu sťažovateľa na nariadenie výkonu rozhodnutia zo dňa 18. 01. 2002 sťažovateľ jasne, zrozumiteľne a nepochybné preukázal výpismi z obchodného registra, že na povinného

prešla povinnosť z jeho právneho predchodcu. Pokiaľ si ústavný súd prezrie fotokópiu tohto návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia sťažovateľa zo dňa 18. 01. 2002, ktorú sťažovateľ priložil k sťažnosti, zistí toto tvrdenie sťažovateľa za pravdivé. Teda tvrdenie súdu, že sťažovateľ nepredložil žiadne dôkazy o právnom nástupníctve povinného, nie je opodstatnené. Ved' k svojmu návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia priložil výpisy z obchodného registra tak právneho predchodcu povinného ako aj výpis z obchodného registra povinného.

c) Sťažovateľ sa nestotožňuje s tvrdením okresného súdu obsiahnutým v ods. 2. najmä v tom, že sťažovateľ nepredložil súdu listinu vydanú ako overenú štátnym orgánom. Ved' výpis z obchodného registra je verejnou listinou. Okrem toho sťažovateľ uvádza, že okresný súd dňa 14. 01. 2003 prevzal uznesenie Krajského súdu v Trenčíne číslo 4 CO 410/02-37 zo dňa 31. 10. 2002. V uvedenom uznesení krajský súd nariadil okresnému súdu vykonať dokazovanie – zaobstarat' si zmluvu o predaji časti podniku zo dňa 30. 12. 1999, od ktorej odvodzuje sťažovateľ právne nástupníctvo povinného. Do dnešného dňa okresný súd si tento dôkaz nezabezpečil a ani nevyžiadal si celú zložku z obchodného registra tak právneho predchodcu povinného ako i povinného, hoci mu to uložil krajský súd, hoci sťažovateľ o vykonanie týchto dôkazov požiadal okresný súd a to listom zo dňa 23. 06. 2003, aby tak urýchlil súdne konanie, ktorý osobne doručil do podateľne okresného súdu dňa 27. 06. 2003. V uvedenej žiadosti sťažovateľ poukázal na skutočnosť, že obchodný register Okresného súdu v Trenčíne mu odmietol nazrieť do uvedených zložiek a odmietol mu vyhotoviť úradne overené fotokópie, s poukazom, aby si tieto zložky vyžiadal okresný súd. Fotokópiu listu sťažovateľa zo dňa 23. 06. 2003 sťažovateľ priložil k sťažnosti na ústavný súd. Sťažovateľ sa nestotožňuje ani s tvrdením okresného súdu, že zložitosť veci je v otázke zabezpečenia príslušných dôkazov, ved' okresný súd si nevyžiadal z obchodného registra príslušné zložky, resp. údajne si ich mal vyžiadať od Okresného súdu v Trenčíne, obchodného registra až dňa 06. 11. 2003, pričom do dnešného dňa tieto listiny nedostal. Ako je možné, aby Okresný súd v Trenčíne, obchodný register, nevybavil dožiadanie okresného súdu. Potom sťažovateľ dôvodne predpokladá, že na Okresnom súde v Trenčíne sa zložky „stratili“.

d) *Sťažovateľ sa nestotožňuje s tvrdením okresného súdu uvedeným v ods. 3., najmä v tom, že je vhodné počkať na právoplatné skončenie veci vedenej na Okresnom súde v Prievidzi číslo 4 C 9/01 (vylúčenie veci z výkonu rozhodnutia). V súdnom konaní vedenom pod číslom 4 C 9/01 nejde o vylúčenie veci z výkonu rozhodnutia, ale o vydanie bezdôvodného obohatenia a o náhradu škody. Sťažovateľ v prílohe prikladá fotokópiu zmeny návrhu povinného zo dňa 16. 09. 2002 a fotokópiu uznesenia Okresného súdu v Prievidzi číslo 4 C 9/-125 zo dňa 16. 07. 2003. Okrem toho každé konanie je samostatné a okrem iného sa uplatňujú rôzne nároky a ide o dve rôzne konania.*

e) *Sťažovateľovi sa javia ako naivné, účelové a subjektívne tvrdenia okresného súdu obsiahnuté v ods. 4. a 5. jeho vyjadrenia.*

(...) doplnenie sťažnosti sťažovateľa o odôvodnenie porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR (článku 6 ods. 1 dohovoru) takto:

V súdnom konaní vedenom na Okresnom súde pod spisovou značkou číslo E 70/2002 ide o jednoduchú vec, ktorú súd nie je schopný (alebo nechce) normálnym procesným postupom riadne a včas (v primeranej dobe) rozhodnúť. Výlučne konaním, resp. nekonaním Okresného súdu v Prievidzi a aj Okresného súdu v Trenčíne, obchodného registra, sú spôsobené preťahy v súdnom konaní a je zastavená vymožitelnosť práva, keď najmä v čase od 14. 01. 2003 až doposiaľ nevykonal potrebné dôkazy, hoci mu to uložil krajský súd a hoci o vykonanie týchto dôkazov požiadal aj sám sťažovateľ. Pokiaľ pri zabezpečovaní dôkazov mal Okresný súd v Prievidzi problémy s Okresným súdom v Trenčíne, obchodným registrom, určite má na to prostriedky, aby zjednal nápravu. Okrem toho si sťažovateľ myslí a asi má aj pravdu, že Okresný súd v Prievidzi si mohol vyžiadať potrebné listiny napríklad z Katastrálneho úradu v Trenčíne, Správy katastra v Prievidzi, kde sú nesporne v zbierke listín požadované listiny založené, keďže medzi právnym predchodcom povinného a povinným došlo k uzavretiu kúpnej zmluvy, ktorej predmetom určite sú a boli aj nehnuteľnosti. Správa katastra v Prievidzi pritom susedí s Okresným súdom v Prievidzi.»

Okresný súd vo svojom vyjadrení podal chronológiu úkonov v predmetnej veci a zaujal k sťažnosti nasledovné stanovisko:

- „18. 1. 2002 - sťažovateľ podáva návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia prikázaním pohľadávky z účtu povinného,
14. 2. 2002 - súd vydáva uznesenie, ktorým sa nariaďuje výkon právoplatného rozhodnutia OS Prievidza, sp. zn. 4 C 95/99,
18. 3. 2002 – doručovaný opis odvolania povinného proti uzneseniu o nariadení výkonu rozhodnutia na vyjadrenie oprávnenému a zabezpečuje sa spis 4 C 95/99, ktorého rozhodnutie je exekučným titulom pre nariadenie výkonu rozhodnutia,
9. 4. 2002 – vypracovaná predkladacia správa Krajskému súdu v Trenčíne,
16. 7. 2002 – vrátený spis z Krajského súdu v Trenčíne z dôvodu jeho predčasného predloženia, pričom Krajský súd žiadal vykonať výsluch oprávneného k tvrdeniam povinného ohľadne úhrady jeho pohľadávky v konaní vedenom pod sp. zn. E 133/00,
10. 9. 2002 – určený termín výsluchu oprávneného na 26. 9. 2002,
26. 9. 2002 – uskutočnený výsluch oprávneného – sťažovateľa,
30. 9. 2002 – vypracovaná predkladacia správa a spis opätovne predložený Krajskému súdu v Trenčíne,
14. 1. 2003 – vrátená vec prvostupňovému súdu Krajským súdom v Trenčíne, ktorý zrušil uznesenie o nariadení výkonu rozhodnutia,
31. 1. 2003 – doručované uznesenie Krajského súdu v Trenčíne a výzva povinnému na predloženie dokladov vzhľadom na obsah rozhodnutia druhostupňového súdu
23. 4. 2003 – na základe poverenia sudcu a v zmysle zákona č. 425/2002 Z. z. spis predložený na vybavovanie vyššiemu súdnemu úradníkovi,
15. 7. 2003 – súd zisťoval, či je možné pripojiť spis 4 C 95/99, ktorého rozhodnutie bolo podkladom pre výkon rozhodnutia,
6. 11. 2003 – vyžiadané z Okresného súdu v Trenčíne doklady – listinné dôkazy k zisteniu prechodu práv a povinností na iný subjekt,
11. 12. 2003 – telefonicky urgované v obchodnom registri OS Trenčín predloženie fotokópií požadovaných listín,

31. 3. 2004 – žiadaný spis 4 C 95/99 OS Prievidza,

10. 6. 2004 – pripojené spisy 4 C 95/99, 4 C 9/01 a 11 C 96/00.

K ďalším otázkam zaujímam nasledovné stanovisko:

1. *Vec výkonu rozhodnutia vedenú na tunajšom súde pod spisovou značkou E 70/02 nepovažujem za zložitú právne, ale skutkovo. V návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia, zo dňa 18. 1. 2002 oprávnený označil za povinného – BYDOS Nováky, s. r. o., so sídlom Nováky. V rozsudku č. k. 4 C 95/99, na základe ktorého sa vedie výkon rozhodnutia, bol označený ako odporca BYDOS, s. r. o., Nováky, bez uvedenia identifikačného čísla. Súd pred nariadením výkonu rozhodnutia je povinný preskúmať len správnosť potvrdenia o vykonateľnosti exekučného titulu a nie pasívnu legitimáciu subjektu označeného oprávneným v návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia ako povinného. Povinný, ktorý bol označený v návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia ako BYDOS Nováky, s. r. o., Nováky, podal odvolanie voči nariadenému výkonu rozhodnutia tvrdiac, že voči oprávnenému nemá žiaden záväzok, nakoľko medzi ním t. j. BYDOS Nováky, spol. s. r. o., a BYDOS, s. r. o., Nováky, nedošlo k prechodu práv a povinností týkajúce sa oprávneného. Súdu ani oprávnený ani povinný nepredložili potrebné dôkazy, aby z nich mohol vyvodiť príslušný záver, či došlo, resp. nedošlo k prechodu práv a povinností medzi odporcom, ktorý je v rozsudku č. k. 4 C 95/99 (podklad pre výkon rozhodnutia) označený nie identicky s povinným, ktorý je uvedený v návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia. Zložitosť veci je teda v otázke zabezpečenia príslušných dôkazov.*

2. *Podľa názoru súdu prietahy v konaní boli zavinené i navrhovateľom. Toto tvrdenie súdu sa zakladá na nasledovných skutočnostiach:*

Výkon rozhodnutia rovnako ako ostatné sporové konania sú ovládané dispozičnou zásadou a každý účastník je povinný označiť dôkazy preukazujúce svoje tvrdenia. Nakoľko v tomto prípade oprávnený tvrdí, že jeho právo z vykonateľného rozhodnutia č. k. 4 C 95/99 prešlo na ním označený subjekt, teda z BYDOS, s. r. o., Nováky, na BYDOS Nováky, s. r. o., je zaťažený dôkazným bremenom. Jednou zo základných podmienok výkonu rozhodnutia v zmysle §-u 256 ods. 2 O. s. p. je, aby prechod práva alebo povinnosti bol preukázaný

listinou vydanou alebo overenou štátnym orgánom, pokiaľ tento prechod nevyplýva priamo z právneho predpisu. Keďže v tomto prípade nešlo o prechod práva a povinnosti, ktorý by vyplýval priamo z právnych predpisov, je na strane oprávneného povinnosť uvádzať dôkazy na preukazovanie svojich tvrdení. Takýto dôkaz poskytnutý súdu nebol.

3. *Súd v tomto konaní nespôsobil prieťahy, pretože tak ako oprávnený navrhol dôkazy na zistenie prechodu jeho práva z jednej právnickej osoby na druhú, tak ich súd aj vykonával. Okrem toho, súd dospel aj k názoru, že by bolo vhodné vyčkat' na právoplatné skončenie veci vedenej na Okresnom súde v Prievdzi č. k. 4 C 9/01. Toto konanie sa týka vylúčenia veci z výkonu rozhodnutia. Tou vecou, ktorá má byť vylúčená z výkonu rozhodnutia je účet BYDOS Nováky, spol. s r. o., z ktorého mala byť odpísaná pohľadávka oprávneného. V tomto konaní sa riešia otázky dôležité i pre toto vykonávacie konanie (prechod práv a povinností medzi vyššie spomenutými právnickými osobami).*

4. *Z vyššie uvedeného plynie záver, že prípadné prieťahy tunajšieho súdu vo vykonávacom konaní č. k. E 70/02 nepovažujem za zbytočné.*

5. *Rýchlosť vybavovania tejto veci podľa môjho názoru je ovplyvnená tým, že aj v prípade označených dôkazov oprávneným, je obtiažne tieto zabezpečiť v takej dôkaznej kvalite, aby súd mohol spoľahlivo ustáliť záver o prechode práv a povinností z jednej právnickej osoby na inú.“*

Údaje uvedené vo vyjadrení okresného súdu okrem súhlasného vyjadrenia sťažovateľa boli overené v spisoch sp. zn. E 70/02 a sp. zn. E 133/00.

II.

K porušeniu základného práva na konanie bez zbytočných priet'ahov (čl. 48 ods. 2 ústavy)

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každej sťažnosti ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jej prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia sťažnosti vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, sťažnosti, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné sťažnosti alebo sťažnosti podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj sťažnosti podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj sťažnosť, ktorá je zjavne neopodstatnená.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom všeobecného súdu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom všeobecného súdu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, alebo z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť je preto možné považovať tú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, realnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie.

Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na konanie bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy môže vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo vôbec uvažovať o zbytočných prieťahoch, pričom v predmetnom konaní sa na jeho doterajšom trvaní podieľa významným dielom aj sám sťažovateľ.

Vo veci vedenej pod sp. zn. E 70/02 okresný súd na základe návrhu na výkon rozhodnutia z 18. januára 2002 nariadil výkon rozhodnutia 14. februára 2002. Toto uznesenie bolo zrušené odvolacím súdom 14. januára 2003, ktorý nariadil vykonať dokazovanie na to, či vymáhaný nárok už nebol splnený, a na okolnosti súvisiace s exekučnoprávnou pasívnou legitimáciou povinnej osoby.

Z predložených spisov a listín ďalej vyplýva, že sťažovateľ vymáhanú sumu dostal, hoci je o jej vrátenie žalovaný v konaní sp. zn. 4 C 9/01. Potvrdzuje to aj bod 2 písm. d) doplnenia sťažnosti doručeného ústavnému súdu 25. októbra 2004. Túto sumu dostal na základe núteného výkonu súdneho rozhodnutia vedeného pod sp. zn. E 133/00. Táto skutočnosť je potvrdená aj výpismi z účtu povinnej osoby. Vo výkone rozhodnutia vedeného pod sp. zn. E 70/02 sa domáha núteného splnenia tej istej pohľadávky, ktorá už bola nútene vymožená v konaní sp. zn. E 133/00. V tomto konaní o výkon rozhodnutia (E 70/02) však vznikol exekučný spor o tom, kto je povinná osoba.

Ústavný súd považuje dĺžku doterajšieho konania za takú, ktorá so zreteľom na okolnosti, za ktorých bol bez zbytočného odkladu nariadený výkon rozhodnutia, ako aj ďalšie otázky súvisiace s neprípustnosťou súdneho výkonu rozhodnutia pre tvrdené splnenie pohľadávky a chybné označenie povinného zjavne nesignalizuje zbytočné priesťahy v konaní.

Až po nariadení výkonu rozhodnutia vznikli skutkové a právne otázky, ktoré sa riešia za situácie, v ktorej sťažovateľ (podľa pripojených príloh a výpisov z účtu v banke) má sumu, ktorú vymáha v konaní sp. zn. E 70/02 (nie je významné, z akého dôvodu). Ani doba doterajšieho postupu súdu v konaní vedenom pod sp. zn. E 70/02 však nesignalizuje zbytočné priesťahy, ale len postupy súdu, ktoré vyplynuli z toho, že sťažovateľ vymáhanú sumu dostal. Len kvôli tejto právnej skutočnosti vznikli otázky, ktoré sa súbežne riešia v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 9/01 a sp. zn. E 70/02, pričom na ich vzniku sa podieľal aj sťažovateľ, ktorý napríklad pri výsluchu 26. septembra 2002 poprel napriek výpisom z účtov v banke, že vymáhanú sumu už dostal v rámci jej vymoženia v konaní vedenom pod sp. zn. E 133/00.

Preto ústavný súd túto časť sťažnosti odmietol už po jej predbežnom prerokovaní ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). Záver o zjavnej neopodstatnenosti sa z rovnakých dôvodov vzťahuje aj na tvrdené porušenie práva sťažovateľa na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

K porušeniu základného práva na súdnu ochranu (čl. 46 ods. 1 ústavy)

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde (...). Toto základné právo nemôže byť porušené vtedy, ak všeobecný súd vo veci sťažovateľa koná, tak ako to je v konaní vedenom pod sp. zn. E 70/02. Okresný súd v tejto veci neodmietol konať, nariadil výkon rozhodnutia a v konaní pokračuje, hoci nie podľa predstáv sťažovateľa. Ústavný súd považuje jeho postup za taký, ktorým sa naďalej realizuje a reálne uplatňuje základné právo sťažovateľa na súdnu ochranu vo výkone rozhodnutia podľa VI. časti Občianskeho súdneho poriadku.

Posudzovaný postup okresného súdu vo veci sp. zn. E 70/02 podľa názoru ústavného súdu úplne vylučuje reálnosť záveru o porušení základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy už pri predbežnom prejednaní sťažnosti. Preto aj túto časť sťažnosti ústavný súd odmietol pre zjavnú neopodstatnenosť (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). Záver o zjavnej neopodstatnenosti sa z rovnakých dôvodov vzťahuje aj na tvrdené porušenie práva sťažovateľa na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Z týchto dôvodov rozhodol ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia. Z tohto dôvodu ústavný súd nerozhodoval o ďalších sťažovateľom uplatnených nárokoch na ochranu ústavnosti.